૭૮૬

પરસ્તાને મેહફીલ

ગઝલે–દીલ–આરામ.

છપાનેવાલા–બુકસેલર મણીલાલ ભાઈશંકર વ્યાસ
ઠે૦ બેગમપુરા આમલીશેરી–સુરત

કીમત બે આના.

પરસ્તાને મેહફીલ

— યાને —

ગઝલે-દીલ-આરામ.

નાટકે રા, માંડલીક— ગઝલ.

ખુને જીગર કો પીતી હુ, બસ ગમમે તેરે યાર,
સહેરે ચમનમે ફીરતી હુ, બસ ગમમે તેરે યાર,
મય ચુપ ચુપ કે રોતી, મુ આસઓસે ધોતી,
વો કહાં ગયો મેરો મોતી, મોતી બીનાના સોતી-બસગમમે
દીલ ઉસીકું દીજીએ દીલદાર યાર હો,
કયા હિંદુ કયા મુસલમાં, કદરદાન યાર હો,
મેરી નજર જો તુમસે લડગઇ, મેય પલગસે નીચે પડ ગઈ,
વોહ કહા ગયે મોરે પ્યારે, મે અગ્ની જેસી જલગઇ,-બસગમમે

ગઝલે—જલીલ— તર્જે-કવ્વાલી—

હમતો કસુર વાર હુયે આખ ડાલકે,
પુછો તો નીકાલે કયુ યે વોહ જોબન નીકાલકે,
કહેતે હય આશીકોંસે યે અન્દાજ ચાલકે,
રખદો કદમ કદમ પે કલેજા નીકાલ કે
નાદીમ હુ જીકર છોડકે મે દીલકી ચોટકા,

કહતે હય વોહ દીખાવો નહિ દીલ નીકાલકે,
દીલ દેકે ભી વોહી હય તવાજ્જાકા હોસલા,
કહેતે અભી તો રખદો કલેજા નીકાલકે,
સુન્ને કો સુનગે શોકસે આશીકકી દાસ્તા,
લેકીન જરા સભાલકે કલેજા સભાલકે,
ગજી વસાલ પર તો કિન્હે કર લીયા મગર,
પુ'છા જો વખ્ત બોવે કે બાદ ઇન્તેકાલ કે,
છોટાસા ઇમ્મ પરીકા જો કફ હુર દેખલે,
તોબા પે ફ્અતીવા કહે શાખે નીકાલ કે,
લીખી હય ખાક કે ખુને જીગર યે ગજલ **જલીલ**
મીસરા નહી હય શઅેરકે ટુકડે હય લાલ કે

ગઝલે-જલીલ — o —

યે ગોયા કૈદ રહી હય હસ્તે **દીદાર આંખોમેં**,
ખયાલે યાર હો દીલ મે જમાલે **યાર આંખોમેં**,
મની જબસે હુઇ હય હસરતે દીદાર આખોમે,
બહોત બેચેન રહતી હય નજર બપે યાર આખોમે,
હજારો દરપે હોતી હય કારી એક નજર તેરી,
સીફત જોથી મમીહામે વોહ હય બીમાર આખોમે;
પએ નઝારા જાને હય અગર **અલ્લાહને** ચાહા,
ફીરગે વા મે હમ લેકર જમાલે યાર આખોમે,
હમ અન્સર સામને ગેરોકે આખે બદ રખતે હય,
મખબ યે હય કે ફીરતા હય જમાલે યાર આખોમેં,
દીયે શેદાકો અપને મસ્ત હોને દેર ક્યા **સાકી**,

જગે મીલ જામે દમ ભરકા તેરે સરશાર આખોમેં,
પોચકર દશતે મજનુમેં અજબ હાલત હય લયલાકી,
યે કેહતી હય કે મે ચુનચુનકે રખલુ ખાર આખોમે,
જલીલ અપની નીગા હોને ખબર કરદી જમાનેકો,
છુપા રખી થી હમને દોલતે-દીદાર આંખોમેં,

ગઝલે—શાને. કલયર—તર્જે કવ્વાલી.

અન્વારે જાતે સરમદી મખદુમ સાબીર કલયરી,
ફૈયાજ ફૂયજે અહમદી મખદુમ સાબીર કલયરી.
અય શાન તુ શાને અહદ વાય જાત તુ જાને સમદ,
ઈન્આમ ફૂયજે એઝદી મખદુમ સાબીર કલયરી.
અય શાને આલી મુરતેબત અય જાહે વાલા મુનકેબત,
દરયાએ ફૂયઝેજે સરમદી મખદુમ સાબીર કલયરી.
મખનુક બહેરે ઇરતેજા આમદ બ દરગાહત શુમા,
બ કુશા તુ દસ્તે અહમદી મખદુમ સાબીર કલયરી.
આજમ ત્રગે દરબારે તો ઉફતાદ દર સરમરે તો,
અય શાહે મલકે એજદી મખદુમ સાબીર કલયરી,

શાને—સાબીર—ગઝલ,

અફસોસ ઇશ્કે સાબીર તન મન જલા રહા હૈ.
ક્યા હીજર ઉસ સમનકા દીલકો સતા રહા હે.
કીસસે કહુ મે અપની સુનતા નહીં હે કોઈ,
જો કુછ કે અપને દીલમે ચારો સમા રહા હે.
ઘાયેલ હુવા હુ ઉસકે ઘુંઘટકે લટ પલટસે,
વોહ શોખ નાઝ અપને ક્યા ક્યા દીખા રહા હે.

મરતે હે હમલો ઉસપે લેકીન વોહ ચાર હમમે,
ક્યા જાને કીસ્મ બના પર મુખડા છુપા રહા હે,
અપની તો યે મત હે હર વક્ત રૂહઓ અરની,
અવાજે લન તરાની હમકો સુના રહા હે,
ફરમાયા નહનો અકબર હર જાપે હે વોહ મહકુમ,
કયા ખુબ ખુશ અદાસે પ્યારા બના રહા હે,
મીરા શાહ સરકે બલ તુ અબ ચલ પીરાને કલીયર
ફયઝાને નેજે મખશી સાબીર લૂટા રહા હે

ગઝલે-જલીલ— — ० —

તેગ રખ રખ કર ગલેપર વોહ હટા લેતે હય,
તાએરે જા કે ફડકનેકા મઝા લેતે હય,
સુશક ચોરીકી બડાતે હય કે દીલ બેચ ન સકે,
જબ મુજે દેખતે હય આખ ચુરા લેતે હય,
કયુ બુરા માને હસીનાકે સીતમ કરનેકા,
હમભી પાતે હય તો જી ભરકે સતા લેતે હય,
બાકપન દેખો કે હય નોકકી હર શેઅમે તમામ,
દીલહી તો લેતે હય હમ આપકા કયા લેતે હય,
મેરે સીનેમે તો હાયોહી ઉછલતા હયે-યે દીલ,
આપ કયુ ઇસે મુઠીમે દબા લેતે હય,
ગોરે ગેસ્તે હય હમી હલકા કીએ ગીર્દ જલીલ,
કોઇ ઉઠતા હય તો બાતો મે લગા લેતે હય,

ગઝલે-જલીલ — ० —

કયા મીલા તુમકો મેરે ઇશકકા ચરચા કરકે,
તુમભી રુસવા હુવે આખર મુજે રુસવા કરકે,

મુજમેં તલવારકા એહસાન ન હુવા ખુબ હુવા,
માર ડાલા તેરી આંખોને ઇશારા કરકે,
નીગાહે શોખકો માને નહિ પરદા કોઈ,
આપ જાએંગે કહાં આંખસે પરદા કરકે,
દીલ રૂબાઇમે હકુમતકા મજા મીલતા હય,
નાઝ કરતે હય મેરે દીલપે વોહ કબઝા કરકે,
ખુને નાહક હો કે હક હો યે ન હોગા મુજસે,
તુમકો બદનામ કરૂ ખુનકા વઅદા કરકે,
તમનેકી વઅદા ખીલાફી તો નઈ બાત નહિ,
સભી મઅશુક મુકર જાતે હય વઅદા કરકે,
હર મરજકે લીએ ખાલીકને દવા પેયદાકી
મુજકો બીમાર કીયા તુજકો મસીહા કરકે
ઉડ ગયા રગ જો મેહદીપ તો ક્યા ગમ ઉનકો,
રોઝ જમાવે ગે અભી ખુને-તમન્ના કરકે,
શુકર ઈમ બદા નવાઝીકા અદા ક્યા હો જલીલ,
મેરે સરકારને દીખાયા મુજે અપના કરકે,

ગઝલે. રાગ-તર્જે-કવ્વાલી—

મય લોગ ઉધર વો હય ઉધર દેખ રહે હય,
હમ દેખને વાલોકી નજર દેખ રહે હય
કાઇ તો નીકલ આયેગા સરખા જે મોહબ્બત,
દીલ દેખ રહે હય વો જીગર દેખ રહે હય
કુછ દેખ રહે હય દીલે બીસમીલકા તડપના
કુછ ગોરસે કાતીલકા હુનર દેખ રહે હય.

પહેલે તો સુના કરતેથે આશીકકી હકીકત
અબ આખસે વો આઠ પહેર દેખ રહે હય
ખત ગયરકા પડતેથે જો ટોકા તો વોહ બોલે
અખબારકા પરચા હય ખબર દેખ રહે હય
કીયુ કુફ્ર હય દીદારે સનમ હજરતે વીઆઝ
અલલાહ દીખાતા હય ખશર દેખ રહે હય,
મય દાગ હુ મરતા હુ ઇધર દેખીયે મુજકો
સુ ફેરકે યે આપ કીધર દેખ રહે હય

ગઝલે. દાગ-કવ્વાલી—

ગયરકે નામમે પયગામે વિસાલ અચ્છા હય
છેડકા ઉસમે મજા હો, વો સવાલ અચ્છા હય
ગેબી કેહતે હય કે બેચયન કીયા કીસને તુજે
યેભી કેહતે હો મેરા હુસ્નો જમાલ અચ્છા હય
અરસયે હશરમે સબ હો ગયે ખવાહા ઉસકે,
લોગ કહતે હય ઇસારેમે વો **માલ** અચ્છા હય
હમમે પુછે કોઇ દુનયામે હય ક્યા શા અચ્છી
રન્જ અચ્છા હય ગમ અચ્છા હય મલાલ અચ્છા હય
દીલતો હમ દેગે મગર પેશતર ઇતના કેહદો
હિજ્ર અચ્છા હય તુમાગ કે વિસાલ અચ્છા હય
આગે આલમમે કોઇ લાખ ફલે ફુલે તો ક્યા
શાખ ગીરની હય ઉમીદકી જો નેહાલ અચ્છા હય
આપ પચતાયે નહી હુમ્મે તોબા ન કરે,
આપ ઘબરાયે નહી દાગકા હાલ અચ્છા હય

ગઝલે. તજમ્મુલ-કવ્વાલી—

મહેબુબ ઓર **દુશમન** ગોયા હય **ફુલ કાંટે**
ખટકે ન કયુ નઝરમે એક જાહય ફુલ કાંટે
મશહુર હય **દોરંગી** દુન્યાકી હુમ સરીરો
સદહા હય **દોસ્ત દુશમન** સદહા હય ફુલકાંટે
દોનોને મીલકે બેકસ બુલબુલકો માર ડાલા
કરને મે ખુન નાહક યકતા **હૈ** ફુલ કાંટે
રૂખસારે **નાઝનીપર** નિકલા હે સબઝએ ખત
કુદરત ખુદાકી દેખો એક જા હે ફુલ કાંટે
મે હુસ્નો ઇત્તીફાક અય અહલેનીફાક દેખો
નાજીન્સ હોકે કયસે એક જા હે ફુલ કાંટે
અચ્છે બુરે **તજમ્મુલ** હય સેકડો જહા મે
દેખો તો ઇસ ચમનમે કયા કયા હે **ફુલ** કાંટે

નઈ ગઝલ-તર્જે-કવ્વાલી—

ઝમાના કે સાગર ગશતા બુરી યે કેમી કીમમત હય,
જફાએ ચર્ખકી મેહતાકુ સમ તેરી ઇનાયત હય,
રેહગા ઝું'ફકા સોદા મરેગે યાદ ઉલફતમે
ઉઠાએગે મુસીબત મરપે, જબ ત. સર સલામત હય,
ગીલા કરતા નહિ તુમને, મારો તુમ મેરે દુશમનમ,
મુઝે રોના હય કીસમતકા, મુન્દગ્ને શીકાયત હયે,
ગઝબકી તાકઝાક ઉસ શોખસે બાતોમે રેહતી હય
કોઈ દેખે યે કયા પરદા. હે પરદેમે શરારત હય,
મેરા દીલ એક ચમન હય, શેર કીજે શૌકસે ઉસમે,

કહીં પરષુએ ઉલફત હય, કહીં પરદાગે હસરત હય
હમે આખીર અયાદતકે લીએ તશરીફ લાગે વોહ,
ફીદા કરતાહું જીસપર જાન ભી અયસી પે રાહત હય,
લબુપર દમ હય મેરા, તુમ ચલે હો છોડકર મુઝકો
નીગાહે ફેર લેના મરતે દમ, અચ્છી મુરવ્વત હય,
વફાદાર આપ અમ હમસા ન પાએગે ન પાએગે,
વફાદારીકી ઉમકે બેવફાઓમે ભી શોહરત હય,

ગઝલે—અસગર — ૦ —

હમારે ખુનસે મક્તલમે જબ ખેલી ગઇ **હોલી,**
રકીબુને કહા બેશક હુઇ અબ કી નઇ હોલી.
હમારે **ખુકી** પીચકારીસે ઝાલીમને રંગા દામન,
ઇધર તો જાનપર ખેલે, ઉધર ખેલી ગઇ હોલી,
હમારે ખુનકી પીચકારીઆ હમ પર ઉદુ મારે,
મહોરમ્મ હો કીમીન ઓર, કીમીકી હે ગઇ હોલી
ગઝાલ મુર્તસે હમ હમને જબ ખીસાથા પુર અપના,
જો દેખા જબઆની હય તો ખોલે દોસ્તી હોલી
કીઇ અબ છોડતો મગ ખાના મમજીદમે ચલો **અસગર,**
ઝમાના હો ગયા આખીર તુમ્હારા ખત્મ ગઇ હોલી.

ગઝલે-જલીલ-નઇ. કવ્વાલી—

વઅદેપે તો વઅદેકી કસમ ખાએ જાતે હે,
તસ્કીન દેને આએથે તડપાએ જાતે હે,
અમમનભી બડહતી જાતિ હય જોમનકે સાથ સાથ.
સુન સુનકે ધુમ હુસ્નકી શરમાએ જાતે હે,

સાકી તેરે નીસાર મઝેમે કમી ન હો,
સેના ખબર કે હોશમે હમ આએ જાતે હે,
દરપર પડે હુએ હે ગઝબકા અતાબ હે,
પરદેભી આજ બાધકે લટકાએ જાતે હે,
તસકીન ઝુટે વઅદોસે યુ દેતે હય મુઝે,
દેખો તુહારે **સરકી કસમ** ખાએ જાતે હે,
હે લાખ લાખ શુક્ર કે ઇતના તો હય ખ્યાલ,
અબતક હમારે દીલકો વો તડપાએ જાતે હે,
ક્યા જાને ક્યા **જલીલ**ને ચુપકેમે કેહ દીયા,
આખે ઝુકાએ દેતે હે શરમાએ જાતે હે,

ગઝલે—જલીલ—કવ્વાલી.

દેખા જો તુમને યાર તબીયત મચલ ગઈ,
આખોકા થા કુસુર **છુરી** દીલપે ચલ ગઈ,
તુમ જબ મીલે નથે તો જુદાઈ કા–થા મલાલ,
અબયે મલાલ હયકે **તમન્ના** નિકલ ગઇ,
શાકીતેરી **શરાબએ** શીશેમયથી ભરી,
નાગીરમે આકે ઓરભી સાચે મે ઢલ ગઈ,
પીનેસે કર ચુકાથા મેતોબી મગર **જલીલ**
બાદલકા રંગ દેખકે તબીયત બદલ ગઈ

નઈ—ગઝલ—કવ્વાલી—

કોઈ જાકર રસુલે પાકમે મેરી ખબર કરદે,
ાને ફુરકત નહિ કટતા હે પત્થરકા જીગર કરદે,
હનાગીની શમે ફુરકત ઈન્તાકી હોગી કબ આખીર.

બહોત બેચેન દીલ હય યા ખુદા જલદી સહર કરદે,
અતાકી હય મહમદકો ઈલાહી તુને સબ તાકત,
અગર ઝરરે કો ચાહે પલમે વોહ રશકે કમર કરદે,
જીસે ચાહે તો જન્નત દે જીસે ચાહે તો દોજખદે,
મેરે મોલા તેરી મરઝી જીધર ચાહે ઉધર કરદે,

ગઝલે-મનઝર બેગનજાન૦—લખનૌવાલી—

ઈલાહી અયસી કીસમત હો, મેરા અયસા મુકદર હો,
રસુલીલ્લાહ કા જલવા ઈન આખોંકો મયસ્સર હો,
તમના હય દમે આખીર, જો અયસા હોતો બેહતર હો,
મોહમ્મદ મુશ્તફાકા આસ્તા હો ઓર મેરા સર હો
દીલે પુર દાગ ઈસ્કે સરવરે આલમમે રખતા હુ,
મુજહે તાગીકીએ મગફરત ફીર કીસ વાસ્તે ડર હો,
કરેગા સામના મેરે જવાને હશમીકા ક્યા
અગરચે લાખ યુસુફ હુસ્નમે આલમમે બડકર હો,
રૂખે ઝેબા દીખાતે હોન પાસ અયને ખુલાતે હો,
મેરે કબ્રએ હઝીકીયા **મોહમ્મદ** ચેન ક્યુ કર હો
ગુનાહોકા હમે ક્યા ખોફ હે અય વાઈઝે નાદા,
મોહમ્મદ મુસ્તુફા સા જબ શફીએ રોઝે મેહશર હો,
તમનાએ શફક હય યા **ઈલાહી** યે દમે આખીર
બજાએ ખુલ્દ આખો મે મેરે તયબાકા **મનઝર** હો

કવ્વાલી. ખુરશીદ જાન આગરેવાલી—

બડકર પરીસે શકલ મેરે **દીલરૂબાકી** હય,
જો દેખતા હે કહેતા હે કુદરત ખુદાકી હય,

બદલા હવાકા રંગ કે સીયાહી ઘટાકી હય,
લાસા કીયા **શરાબકે** રહેમત **ખુદાકી** હય,
મયખાનેમે જમાહુઇ ખલકત **ખુદાકી** હય,
બુતભી ખુદાઇ કરતે હે કુદરત **ખુદાકી** હય,
પીના નહિ **શરાબ** કભી બેવુઝુ કીયે
કાલીબમે મેરે **રૂહ** કીસી પારસાકી હય
છુટા હય તુમને **દોલતે ઇમાન** આપકુનો
દીલકો ન લુટના યે **અમાનત** ખુદાકી હય.
અબબાસ ગેઝે **હશર** યે કહેતા ઉઠુંગા મય,
લુટા મુઝે બુતોંને દુહાઇ ખુદાઇ હય,

ગઝલે. આશીક-મોતીજાન. દેહલીવાલી—

ફરયાદ કરે **કિસ્સે** ગુનેહગાર તુમહારા,
અલ્લાહ ભી **હાકિમ** ભી તરફદાર તુમહારા,
પરયુકી તો કયા અમ્લ જો હુરે નઝર આએ,
દેખે ન ઉધર તાલીબે દીદાર તુમહારા,
ખુરશીદ જો દિનકો હો તો **મેહતાબ** હો રાતકો,
દુન્યા મેય **ઉજાલા** હય સબ યાર તુમહારા,
હુરોંકો **તમન્ના** હય પરીઝાદોકો હસરત,
બીનતા હય કીસે સાયએ દીવાર તુમહારા,
કાબએકી તો કયા અસ્લ હય ઉસ કુચેક આગે,
જન્નત હોતો જાએ ન ગુનેહગાર તુમહારા,
મરદે દિલે **આશિકકી** દવા કોન કરેગા,
સુનતે હય મસીહા ભી હય બીમાર તુમહારા,

જોહર તુમહે નફરત હમ બહોત બાદ કરીસે,
બરસાત મથ દેખેગે હમ ઇનિકાર તુમહારા,

કવ્વાલી—પન્નાજાન. આગ્રેવાલી.—

ચનો દેખે **મદીનેમે** કે વોહ **સરકાર** કેસી હે,
વહા ફરહત હે કેસી રોનકે **દરબાર** કેસી હે
યે **હસરત** લે ચલા દીલમે કભી મેરે મસીહાને,
ન પુછા તેરી હાલત અય મેરે **બીમાર** કેસી હે.
ગયા કેહતા હુવા **અલ્લાહ** નફસ એક આયાહુ કેહતા,
કોઈ દીલમે નેરે પુછે કે **તકરાર** કેસી હે
ઉડા કર સગ લઇનોકે કહા કુશતો કે પુશતો સે
કહો કયુ ઝુલ પીકાગે—હેદરે કરરાર કેસી હે
ખુલે જાને હે મેરે એબ હગામા હે **મેહશરકા**
દીખાદે શાને સત્તારી મેરે સત્તાર કેસી હે
ચલે **જન્નતકો** જબ આસી કહા શાને કરીમીને,
ગુન્હેગારો કહો કયુ **રેહમતે** ગફફાર કેસી કે
નહી ગો પાસ મેરે કુછ મગર કયા ખોફ હે મુજકો,
બુના દીલમે મેરે યાદે શહે અબરાર કેસી હે

કવ્વાલી બીસમીલ્લાહજાન અજમેરવાલી—

અઝનમે દોનુ હુસ્નો ઇશ્ક મેરે દીલમે રેહતે હે,
બહમ **લેલી** વ **મજનુ** એકહી મેહમીલમે રેહતે હે,
ઝુકાકર **સર** કરે **સીજદા** ન કયુ કર અપને ગીનેકો,
કે હમ **સીનેમે** દીલહે ઓર વો ઇસ દીલમે રેહતે હે,
અગર આખે હકીકતવીં હો ઉનકો હર કહી દેખે,

વો હુર દીલમે વો હુર ઘરમે વો હુર મઝીલમે રેહને હે,
તેરી તેગે નીગાહે નાઝોકા ઉન્સે કોઈ પુછે,
જો હોકર **નીમ બીસમીલ** કુચએ કાતીનમે રેહતે હે,
હસીનોસે ઉમીદ દોસ્તી હે એન નાદાની
ઉરીકે દુશ્મને જાં હે કે જીન્કે દીલમે રેહતે હે,
મેરે કાનુમે આહીસ્તા કહા પીરે તરીકતને,
જીન્હે તુ ઢુંઢના હે વો તો તેરે દીલમે રેહતે હે,
તમીઝ અબ ક્યુ નહુ કુરબામે આપને પીરે મુરશદ પર,
કે વો ઈમદાદકો હમગાહ, હર મુશ્કીલમેં રેહતે હેં,

કવ્વાલી. મુશતરીજાન-કાનપુરવાલી.

ચીનો અરબ હમારા હિંદોસ્તાં હમારા.
મુસ્લીમ હેં હમ વતન હે સારા જહાં હમારા
દુન્યાકે બુત કદેમેં પહેલા વોહ ઘર હમારા
હમ ઉસ્કે પાશબાં હેં વો પાશબાં હમારા.
તેગોકે સાયેમેં હમ પલકર જવાં હુવે હેં
ખંજર હીલાલકાહે કોમી નશાં હમારા.
બાતીલસે દબનેવાલે અય આસમાં નહિ હમ.
સો બારકરચુકાહે તુ ઈમતેહાં હમારા.
તોહીદકી અમાનત સીનોમેં હે હમારે.
આસાં નહિં મીટાના નામો નશાં હમારા.
અયે અરઝે પાક તેરી હુરમતપે કટ મરે હમ.
હયખું તેરી રગોંસે અબતક રવાં હમારા.
મગરીબકી વાદીયોંમે ગુંજી અઝાં હમારી.
રૂકતા નથા કીસીસે સેલે રવાં હમારા.

સાલારે કારવાં હૈ મીરે હીજાઝ અપના
ઈસ નામસે હૈ બાકી આરામ જાં હમારા.
ફકબાલ કાતરાના બાગે દીરાહે ગોયા.
હોતાહે જાદા પેમાં ફીર કારવાં હમારા.

ગઝલે—આશક—કવ્વાલી—

ખુદાને **દીલરૂબાકી** શિકલ ક્યા પ્યારી બનાઇ હય.
ફીસલતી હય નીગાહ અપની યેહ **સીનેકી** વફાઇ હય.
કીયા હય ગર્દે કુનદનકો તેલાઇ રંગને ઉસકે
કહું ક્યા દસને કુદરતને યેહ રંગત ખુબ બનાઇ હય
તેલાઇ રંગકી ઉલફતમે જરદી અયસી છાઈ હય.
તને લાગિરકી હર રગ મીસલે જરીરે તેલાઇ હય.
નહી બચતા મગર બન્દો તબીઅત તંગ આઇ હય
શગ્મે કુરકતમેં ખાગે જહર યે દીલમે સમાઈ હય.
ગમ હય સારે આલમકો શફક ફુલી બદખશામે
લમે નાજુક પે **લાલી** પાન ખાનેસે જો આઇ હય
નિહાલે કામતે જાનામે આયા નાર મીસતાકા,
મગર સદ હયફ હય ઉમ તક નહીં અપની રસાઇ હય.
અગર મે મર ગયાતો યે સદા લાશેસે આવેગી.
મે આશક ઉસકા હુ જીસને મુજે સુલી ચડાઇ હય.

ગઝલે. મુજતર-કવ્વાલી—

શાહીનશાહ ફગફુરી મોઇનુદીન અજમેરી,
વીલાયત હીંદ હે તેરી મોઇનુદીન અજમેરી,
ઉન્હી કે દામને ખ્વાહીશમે દૌલત લા જવાલી હો
હુઝુરી હો જીસે તેરી મોઇનુદીન અજમેરી
મુશર્રફ જો જીયારતસે તેરે રોઝેકો હો આયા,

હુઆ નારીસે ચોક ચુરી મોઈનુદીન અજમેરી,
દીયા હે ફય્ઝ તુજકો હકને સારે અવલીયા ઉપર,
નહી સાની કોઈ તેરા મોઈનુદીન અજમેરી,
હુરેક આતા હી હુખ્મુલ્લા તેરે સીવા કીસકી,
જમીપર લીખાચુકા બારી મોઈનુદીન અજમેરી,
અદુ તો થાઈ ગરદુ યે જમીભી હોગઈ દુશ્મન,
મદદ ફરમાવો તુમ મેરી મોઈનુદીન અજમેરી.
તલા તુમ બહરે ગીરદાબે બલામે ડુબી જાતી હે.
તુ કીશતી પારકર મેરી મોઈનુદીન અજમેરી
તુઝુલે મેહરબાનીમે દીલે મગમુમે મુજતરકે.
ખુદારા કર તુ મસરૂરી મોઈનુદીન અજમેરી

ગઝલે-સૈદા-કવ્વાલી

આગમે ગીરનેસે કયા મએ કહી જલ જાઉંગા,
નામ લેકર મેરે ખ્વાજાકા નીકલ જાઉંગા,
ઈશકમે ખ્વાજાકે વો વજદ નહીં હુએ મુઝકો,
કે સઆલેસે કીસી કે મએ સભલ જાઉંગા,
લાખ બેહકા યે કોઈ ખ્વાજાકી જાનીબસે મુઝે,
મએ અકીદા નહી ઉસકા કે બદલ જાઉંગા
બનકે બગેહુગા મએ દરગાહે ખ્વાજા સાહેબ,
ફીર વહાસે કભી ટાલે નહીં ટલ જાઉંગા,
જલવએ હઝરતે ખ્વાજા હુએ નજરમે મેરી,
ઉસકો લેકર મએ ગીરૂંગા તો સભલ જાઉંગા.
દીલપેહ કહેતા હુએ કે અજમેર ચલુંગા લેકીન,
લોટ આનેકે ઈરાદેસે મચલ જાઉંગા.
એ તલબ ખ્વાજા કે મુમકીન નહીં જાના મેરા,
જબ બુલાયેંગે મુઝે સરકેહી બલ જાઉંગા,

ક્શી ઉમ્મેદ પર બૈઠાહુ મઞે અબતક સૈદા,
આજ બુલવાયેગે ખ્વાજા મુઝે કલ જાઉંગા

ગઝલે. નિશાત— —૦.—

તુ આજમા ચુકે હો મય આજમાઉ તુઝકો
રૂઠા તૂ મુઝ સે ખ્વાજા કયસે મનાઊ તુઝકો
ગુજરી હય જો મુસીબત કયસે સુનાઊ તુઝકો.
દીલમે હય દાગે હિજ્રગ કહેતો દિખાઉ તુઝકો
લાખો હય તેરે **શયદા** ફિર મેરી ક્યા હકીકત
તુ મુઝકો ભુલ બેઠા મય ક્યો ભુલાઉ તુઝકો
અલ્લાહ લુત્ફે ફરમા કુરબા હુ આરજુ હય
આખે મે દીલમે ખ્વાજા હરદમ બીઠાઉ તુઝકો
બુલવાય દરપે અપને જિમ્દમ "**નિશાત**" કો તુ
ખ્વાજ ગરીબ પરવર કહકે બુલાઉ તુઝકો

ગઝલે–અસરફે. માનકપુરી–તર્જે. કવ્વાલી

એ વફા કુછભી તેરે પાસ વફા હુએ કે નહી,
હમ તો મરતે હે ખબર તુજકો જરા–હુએ કે નહી
બઝમે આગીયારમે જો બાતકી મુજને ઉનસે
બોલે ઝુંજલાકે તુમે સરમો હયા–યએ કે નહી
દિલ મેરા તોડ દિયા ઉફરે તેરા જોરો સીતમ
અરે ઝાલીમ તુઝે કુછ ખોફે ખુદા–હુએ કે નહી
વો મનીહા મુઝે મિલ જાએ તો ઇતનાપુછુ
દરદે દિલકી મેરે અબ કોઈ દવા+હુએકે નહી
મોતભી આઈ નહી હીજરકી શબ આએ **અસરફ**
મેરી કિમ્મતમે ખુદા જાને કજા હુએ કે **નહી.**

તમામ શુદ.

તાકીદ મંગવાઈયે ! તૈયાર હય !!

આજ તક કભી ન છપી હુઈ અયસી ઉમદા તોર

જોરપે ગઝલ કવ્વાલી કી બડી બુક

એક માર જરૂર ખરીદીયે

ઝવહેરે-મેહફીલ

યાની

પરસ્તાને ગૌહર

ઈસમેં નામી શાયરોંકે કલામોંસે બેમુલ ખઝાના

માયેને ઉમદા ગઝલ કવ્વાલીયાં બગેરા

મજમુઆ એકઠા કીયા ગયા હય

એકસો પાનાકી મનમુન ગંજેરંગી પુઠાવાળી બુક

કીમત ફકત દશ આના

એ શીવાય બીજી બહાર પડેલી નવી બુકો

માશુકે-મેં'ફીલ બાર ચીત્રો સાથે ઉમદા ગઝલ કવ્વાલીથી ભરપુર કીમત રૂ.	૦—૪—૦
માશુકે સુરત ઉર્ફે ગઝલે બુલબુલ	૦—૨—૦
બાગે ગુલશન ઉર્ફે માલીનકી બેટી	૦—૨—૦
ગઝલે ગૌહર યાને મેફીલે જૌહર	૦—૨—૦
ગઝલે મેહફીલ, ગઝલ કવ્વાલીની મોટી બુક	૧—૦—૦
મેફીલે મઝીલ, ઉમદા ગઝલો	૦—૮—૦

મળવાનું ઠેકાણું

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર રાણીતળાવ-સુરત

શ્રી અનાવિલ બંધુ પ્રી પ્રેસમાં ગોવિંદજી ડાહ્યાભાઈ નાયકે છાપ્યું
બુરાનપુરી ભાગળ બાજીવાળી પોળ અનાવિલ લૉજની પાસે—સુરત